ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 4

సర్వజ్ఞమూర్తి

సాధన ద్వారా సద్గురు కృపను పొంది, వారి అనుగ్రహం వలన ఆత్మజ్ఞానం పొందిన మహనీయులే సిద్ధ పురుషులు. శాస్త్రాలలో భగవంతునకు చెప్పబడ్డ 2
సర్వజ్ఞత్వం, సర్వసమర్థత, సర్వ వ్యాపకత్వం అట్టివారిలో సంపూర్ణంగా ప్రకటమవడం భక్తులకు అనుభవైకవేద్యము. ఇట్టి మహనీయులు ప్రపంచంలో ఎక్కడ ఏమి జరుగుతున్నదో అనుక్షణము తెలుసుకుంటూ అద్భుతరీతిన తమ భక్తులను అనేక సంకటముల నుండి రక్షిస్తుంటారు. ఈ అధ్యాయంలో శ్రీస్వామివారి యొక్క సర్వజ్ఞత్వం, సర్వసమర్థత్వం చూస్తాము.

గొలగమూడి వాస్తవ్యులు యస్.కె. మస్తాన్ అనే ముస్లిం భక్తుని తండ్రి ఒకరోజు షికారుగా బయటికి వెళ్ళాడు. అతడు వెళ్ళిన కొద్దిసేపట్లో బ్రహ్మాండమైన వర్షము కురిసి వెల్లువలు అయ్యాయి. ఇంటి నుండి బయటికి వెళ్ళిన వృద్ధుడు మూడు రోజులవరకు తిరిగి రాలేదు. ఆయన కోసం అన్నిచోట్ల వెతికారు. ఆయన ఆచూకీ చెప్పమని శ్రీస్వామివారిని అర్థించారు. 'ఆయన వేషం మార్చుకున్నారు. రేపు పంజరం తెస్తారు.' అని స్వామివారు చెప్పారు. ఆ మాటలు వారికి అర్థం కాలేదు. తెల్లవారి చెర్లో ఎవరో ఒక మనిషి శవము ఉందని తెలిసి వెళ్ళి చూచారు. ఆ శవము యొక్క మాంసము అంతా చేపలు తినగా కేవలము ఎముకలు మాత్రము ఉన్నాయి. ఆ ఎముకల పంజరమునకున్న గుడ్డలను బట్టి ఆయనే వారి తండ్రి అని గుర్తించారు. ఆ ఎముకల పంజరము తెచ్చి వారి సాంప్రదాయానుసారంగా సమాధి చేశారు.

'ఆయన వేషం మారింది.' అని శ్రీస్వామివారు చెప్పడంలో ఆయన చనిపోయి మరొక దేహము దాల్చాడని, పంజరము తెస్తారంటే ఎముకల గూడు మాత్రమే దొరుకుతుందని శ్రీస్వామివారు చెప్పిన మాటలకర్థం తెలిసింది.

మునికూటి రామయ్య (మహిమలూరు) గారింటిలో శ్రీస్వామివారు ఉండగా ఆ గ్రామస్థులు వారి ఇండ్లకు రమ్మని ఆహ్వానించారు. 'దారిలో ముండ్లమండలేసి బిగించారు. వచ్చేదానికి వీలులేదు' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. మనలోని దుర్గుణాలే భక్తిమార్గంలో ముండ్లమండలని శ్రీస్వామివారి భావం కాబోలు!

మడపల్లిలో శ్రీస్వామివారు ఉండగా నాగులవెల్లటూరు రైతులు కొందరు శ్రీస్వామివారిని దర్శించారు. 'స్వామీ! జొన్న పైరు పెట్టుకొన్నాం. ఈ సంవత్సరము జొన్న బాగా పండుతుందా! అని అడిగారు'. 'కర్రకి ఇద్దరు కదయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. కాని పండుతుంది లేదా పండదు అని మాత్రము చెప్పలేదు. శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు పదిరోజులలో కర్రకు రెండు పురుగులు పడి అందరి పైరు పాడైపోయింది.

శ్రీస్వామివారి చెల్లెలు మంగమ్మగారి అత్తగారు చాలా బీదవారు. పూట గడవడం లేదు. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు ఉన్మత్తావస్థలో ఉన్నప్పుడు మంగమ్మను తనతో రమ్మని వారి తల్లికి ముఖం వాచి అనారోగ్యంగా ఉండి చూడాలంటుందని శ్రీస్వామివారు పిలిచారు. మంగమ్మగారు మనసులో ఈ పిచ్చివానితో గూడ పోతే ఏ చెట్టుకో పుట్టకో వదిలేసి పోతాడేమోననుకున్నది. వెంటనే సర్వజ్ఞమూర్తి అన్నారు, 'ఏందమ్మా నిన్ను చెట్టుకో పుట్టకో వదిలేసి పోతానా! బలేదానివే?' అని.

శ్రీస్వామివారు తన బృందంతో చిట్టేపాళెంలో ఉన్నారు. ఆ సమయంలో గొలగమూడిలో ఉన్న స్వామిభక్తులు కొట్టికూటి బుజ్జయ్యకు అనారోగ్యంగా ఉండి పథ్యం ఉండవలసి వచ్చింది. కనుక శీ స్వామివారి చెంతకుపోతే పథ్యంకుదరదని పోలేదు. 'నాకు సత్కాలక్షేపము చేసేందుకు ఎవరూలేరు. శ్రీస్వామి సేవకుడైన రామనాయుడు నాచెంత వుంటే మంచి మాటలు చెబుతూ ఉండేవాడు. ఈ గ్రామంలో నాకు ఎవ్వరూ అలాంటి తోడు లేరు' అని మనసులో శ్రీస్వామివారిని స్మరించి బాధపడ్డారు. అదే సమయంలో శ్రీస్వామివారు రామనాయుణ్ణి గొలగమూడికి వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించారు. నిత్యము తనను వారివెంటుంచుకొనే శ్రీస్వామివారు ఇలా ఎందుకు పొమ్మన్నారో తనకు అప్పుడు బోధపడలేదు. అతడు వెంటనే వెళ్ళి బుజ్జయ్యను కలుసుకొన్నాక శ్రీస్వామివారు పంపిన కారణము తెలిసింది.

సోమశిల దగ్గర వున్న కొండ మీద శ్రీస్వామివారు ఒక చిన్న గుడిసె వేసుకొని చిన్న నూనె దీపాన్ని ప్రక్కన వుంచుకొని రాత్రంతా తంబుర మీటుతూ ఉండేవారు. వారి దగ్గర సేవచేసుకుంటున్న చలమానాయుడు గారిని ఒకనాడు సాయంకాలము, 'అయ్యా ఇద్దరు మనుషులకు ఎక్కువగా అన్నము తీసుకురా' అన్నారు. శ్రీస్వామివారి భక్తులకు వారి ఆజ్ఞ ఎరిగించగా వారు వడలు, పాయసముతో సహా అన్నము తయారు చేసి పంపారు. ఆనాటి రాత్రి 7 గంటలకు మార్గము తెలియక తంటాలుపడి తలుపూరు పెమ్మసాని మస్తానయ్య, వారి స్నేహితుడు స్వామి దర్శనార్థం వచ్చారు. వారక్కడకు చేరకముందే వారికోసం శ్రీస్వామివారు భోజనము చేయించడమే విచిత్రం.

ఒకప్పుడు తూపిలి పిచ్చమ్మ శ్రీస్వామివారి ఆశ్రమంలో తన స్నేహితులతో కలసి భజన కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేయాలని తలచింది. అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకొన్నది. శ్రీస్వామివారు ఆశ్రమంలో లేరు. కనుక వారికి చెప్పలేదు. స్వామివారు దూరంలో వేరొకచోట వుండినారు. 'అయ్యా ఆశ్రమంలో భజన బలే జరుగుతుండ్లాయ్యా? అక్కడికి పోవద్దా? కదలండి' అని ఆ భజన రోజుకు శ్రీస్వామివారు తన బృందంతో కదలి వచ్చి భజన బృందాన్ని అనుగ్రహించారు.

మానవుల ప్రారబ్ధ కర్మలు రెండు రకాలుగా వుంటాయి. కొన్ని తపోశక్తిచే క్షాళన చేసుకోగలిగినవి, మరికొన్ని తప్పనిసరిగా ఆయా వ్యక్తులు అనుభవించి తీరవలసినవి. ఎవరి కర్మలు ఏ రకమైన వన్న విషయము ఒక్క సద్గురువులకే తెలుస్తుంది. మనము అజ్ఞానంతో మన బాధలు సంపూర్ణంగా శ్రీస్వామివారు నివారించలేదని వాపోతాము. అలా తప్పనిసరిగా అనుభవించవలసిన కర్మలుగూడ నిరంతర భగవన్నామస్మరణ వలన తగ్గించబడుతాయని పెద్దలు చెబుతారు. అందుకే సద్గురువులు తప్పనిసరిగా అనుభవించవలసిన కర్మలను మరొక జన్మకు వాయిదా వేయకుండా ఈ జన్మలోనే అనుభవిస్తారు. ఈ విషయము శ్రీస్వామివారే స్పష్టపరిచారు.

దాచూరి వాస్తవ్యులయిన కస్తూరి అంకయ్యగారు యిలా చెప్పారు. శ్రీస్వామివారికి మోకాళ్ళు పట్టుకొని వంగడము లేదు. ఎందరు బ్రతిమాలినా వైద్యం చేయించుకోరు. 'ఏ వైద్యం చేస్తే ఆ కాళ్ళు బాగవుతాయో ఆ వైద్యం స్వామివారే నేనడగకనే నాకు చెప్పాలి. ఆ వైద్యం నేను చేసి శ్రీస్వామివారికి

కాళ్ళు బాగుచేసి రావాలి' అనుకున్నాడు. పై కార్యం నెరవేరిందాకా శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో ఉండాలని తలచి అంకయ్యగారు గొలగమూడి వచ్చారు. ఆ రోజు అందరూ భజన చేస్తూవుంటే ఆయన శ్రీస్వామివారి ఎదురుగా కూర్చున్నారు. అంకయ్య మౌనంగా పై కోరిక స్మరిస్తూ వున్నారు.

సర్వజ్ఞమూర్తియైన శ్రీస్వామి ఇలా అన్నారు. 'ఇతనికెందుకయ్యా! లెక్క తగ్గిపోతుంది ఆమాయన్నే కూర్చుంటే' భజనకు వెళ్ళి వచ్చి మరలా రాత్రి 2.30 గంటల సమయంలో స్వామి ఎదుట కూర్చున్నాడు. అదేకోరిక అతని మనసులో మెదులుతూ ఉంది. 'అట్లా అడగకూడదయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. అంకయ్య అట్లా వీలుపడదు చెప్పవలసినదే అనే భావము చూపిస్తూ సైగ చేసినట్లు తల ఊపారు. వెంటనే స్వామి కంఠం ఉచ్ఛస్థాయిలో గట్టిగా పలికింది. 'అట్లైతే మరలా రావాలయ్యా! తప్పు, అట్లా అడగకూడదు'.

ఇందుకూరుపేటలో ఆత్మకూరు వెంకయ్యగారింటికి ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు వెళ్ళారు. శ్రీస్వామివారు వెంకయ్యగారి గంభీరమైన ఎద్దులను చూచి 'అయ్యా! దీనికి కాలు గండము వుంది'. అన్నారు. కాని నివారణోపాయ మేమి చెప్పలేదు. కొన్ని రోజులకు చదునైన రోడ్డున బండిలాగుతూనే ఎద్దుకాలు 'కిటక్' అని శబ్దమైంది. ఎద్దు కుంటనారంభించింది. ఎన్ని వైద్యములు చేసినా నయముకాలేదు. కొంత కాలానికి దాన్నమ్మేశారు.

సోమశిల ప్రాజెక్టుకు యిక పది సంవత్సరాలకు శంకుస్థాపన జరుగుతుందనగా దాని నిర్మాణము గురించి శ్రీస్వామివారు ఇలా చెప్పారు. ఒకనాడు శ్రీస్వామివారు ఒంటరిగా ఎక్కడికో వెళ్ళివస్తే 'ఎక్కడికి వెళ్ళారు స్వామీ' అంటే 'అక్కడొక దేవస్థానము కట్టబోతారు, దానిని గుర్తుబెట్టి వచ్చా' నన్నారు ఒక స్థలం చూపి, అదేనేడు సోమశిల ప్రాజెక్టు దగ్గర నిర్మించబడ్డ పెంచలస్వామి ఆలయం.

పాలకొండ సుబ్బారెడ్డితో (గోపారం) శ్రీస్వామివారు ఒకనాడు 'అయ్యా! సముద్రం పొల్లుకొస్తుంది. నీవు యిచ్చట వుండకూడదు. వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళిపొమ్మ'న్నారు. వారు అలాగే శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞమేరకు ఇంటికి వెళ్లారు. ఇల్లు వదిలి చాలా కాలంగా శ్రీస్వామివారి సేవలో వున్నారని ఇంట్లో ఆగ్రహించి సుబ్బారెడ్డిగార్ని తీసికెళ్ళాలని వారి అన్నలు వస్తున్నారని సాయంకాలం

తెలిసింది. కానీ ఇద్దరూ ఒకరినొకరు కలుసుకోకుండానే వెళ్ళారు. సంసార సాగరవే ఎక్కువ ప్రమాదకరమైన సముద్రమని, మామూలుగా సముద్రమనబడేది నిజానికి పాపహరమైనదేనని వారి భావం.

ఒకనాడు కొమరగిరి రమణయ్య, సుబ్బారెడ్డి స్వామిగుండానికి కట్టెలు కొట్టేందుకు పోతున్నారు. రాత్రివేళ లాంతరు తీసుకుపొమ్మని 3,4 సార్లు మరీ మరీ చెప్పారు శ్రీస్వామివారు. శ్రీస్వామివారు చెప్పారు కనుక వారు లాంతరు తీసుకొని వెళ్ళారు. ఒక చెట్టుక్రింద నీడన పెద్ద నాగుపాము చుట్టవేసుకొని పడుకొని వుంది. లాంతరు వెలుతురు చూచి చెట్టులోనికి పోయింది. శ్రీస్వామివారు మనపై కరుణించి కాపాడాలని చూచినా మనకు వారి మాటపై విశ్వాసము లేనప్పుడు వారి ఆజ్ఞమేరకు తు.చ. తప్పక నడుచుకోలేనప్పుడు మన ఆపదలు మనకు తప్పవు. **సద్గురువులెన్నడూ పరాచికాలాడరని, ఏ బలమైన కారణం లేకుండా వారు మనల్నేమీ ఆదేశించరని గుర్తుంచుకొని వారు చెప్పినట్లు చేసిన భక్తులు ఎంతగానో సుఖపడతారు. సద్గురు సేవలో యిష్టా యిష్టాలు త్యజించడమే నిజమైన త్యాగము, సాధన!** 3

చలమానాయుడు అనే ఒక భక్తుణ్ణి శ్రీస్వామివారు ఒకసారి 'అయ్యా! ఎక్కడికీ పోకుండా నా దగ్గర వుండు' అని ఆదేశించారు. తన అలవాటు ప్రకారం తన స్నేహితుని ఇంటికి వెళ్ళాడు. ఆయన పూర్తి నిషాలో వుండి ఇతని చెంప మీద ఒక్క చరుపు చరవడంతో చలమానాయుడు క్రింద పడ్డాడు. రెండు పండ్లు ఊడిపోయాయి. మెడ కూడ వాచింది. శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞలోని లోతు అతనికి అప్పుడర్థమైంది.

తిరుపతి కాపురస్తుడు బండి వెంకట మునిరెడ్డిగారు నియమం తప్పకుండా ప్రతి పౌర్ణమికి నారాయణ వనము వెళ్ళి సొరకాయల స్వామివారిని దర్శించేవారు. 'మహాత్మా, మిమ్ములను భౌతిక శరీరంతో వుండగా దర్శించలేక పోయాను. మీలాంటి సజీవులైన మహాత్ముల దర్శనము ప్రసాదించవలసినది' అని తరుచుగా ప్రార్థించేవారు.

వీరొకప్పుడు పనిమీద ఇనుకుర్తి వచ్చి శ్రీస్వామివారిని గూర్చి విని ఆ మరునాడే గొలగమూడికి వచ్చి శ్రీస్వామివారిని దర్శించారు.

అప్పుడు ఆ ప్రథమ దర్శనంతోనే శ్రీస్వామివారు ఇతనికి ఒకచీటి వ్రాసి యిచ్చి అందులో '21వ దినమున దొమ్మి (రైడింగు) జరుగుతుంది. అదేమి చెయ్యదులే' అని వ్రాయించారు. నిజంగానే 21వ రోజుకు పొలములో తగాదా వచ్చి కూనీలు జరిగేటంత పరిస్థితి ఏర్పడింది. కాని శ్రీస్వామి కృపవలన రెడ్డిగారికి కొండంత ఓర్పు కలిగి తనను ఎంత దూషించినను మారు మాట్లాడలేదు. సరిగ్గా 21వ రోజు అయ్యి వుండడంతో స్వామిపై భక్తి శ్రద్ధలేర్పడి తిరుపతి నుండి ఎంతో శ్రద్ధతో వచ్చి శ్రీస్వామి వారి సమాధిని దర్శిస్తూ ఉండేవారు.

'స్వామీ! వెంకట మునిరెడ్డి మనందరికి నూతన వస్త్రములు తెచ్చారు'. అని సేవకులు చెబితే 'అయ్యా! ఆయనకు ఎన్నో కష్టాలు తీరిపోతుండ్లా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు.

సంగం వాస్తవ్యులు పల్లంరెడ్డి కృష్ణారెడ్డి ఒకసారి చేలో వరిసాగు చేసారు. చాలా బాగా పెరిగింది. కానీ వెన్ను తీసే సమయానికి నీళ్ళు చాలక అంతా తాలుపోయింది. 30 పుట్లు అవుతాయని అంచనా వేసారు. కాని తాలుపోయేటప్పటికి రెండు పుట్లు కావడమే కష్టమని అంచనావేసారు. కనీసం 10 పుట్లు పండకుంటే ఖర్చులుకూడా రావని, పదిపుట్లు పండితే శ్రీస్వామివారికి రూ॥ 100/- సమర్పించుకుంటానని మ్రొక్కుకున్నాడు. సగం చేను పనగట్టి కుప్పవేసి కుప్పమీద మంచమేసి పడుకున్నాడు. బ్రహ్మ ప్రళయంగా గాలివాన వచ్చేటట్లయి గాలికి రెడ్డిగారు మంచంతో సహా క్రింద పడ్డాడు. స్వామివారి కృపవలన గాలివాన రాలేదు. తను మ్రొక్కుకున్నట్లు పదిపుట్లు పండింది. రూ॥ 100/-లు తీసుకొని స్వామి దర్శనం కోసం వచ్చాడు. కాని దారి ఖర్చులవల్ల రూ॥ 30/- లు ఖర్చయి రూ॥ 70/- మాత్రమే స్వామివారికి సమర్పించదలచి ఎవరికి చెప్పకుండా ఆ పైకం శ్రీస్వామివారి చాపక్రింద పెట్టారు. 'అనుకున్నదంతా ఇవ్వలేదు. ఇంకా రూ॥ 30/- లు ఇవ్వాలి. ఇవికూడా వద్దు, తీయమను' అన్నారు. శ్రీస్వామివారి ప్రక్కనున్న ఒకరు 'ఖర్చులకు కూడా లేవట తరువాత ఇస్తాడు స్వామీ' అంటే 'ఆయన ఇవ్వడు, ఆ బాకీ నువ్వు ఒప్పుకో' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆయన ఒప్పుకొన్న తరువాత శ్రీస్వామివారు రూ॥ 70/-లు అంగీకరించారు. కానీ శ్రీస్వామివారు

చెప్పినట్లు క్రిష్ణారెడ్డిగాని, ఆయన స్నేహితుడు కానీ శ్రీస్వామివారికి ఆ రూ॥ 30/- లు యివ్వలేదు.

ప్రస్తుతం కలిచేడులో టీచరుగా వున్న అత్యుత నీలకంఠరాజుగారు వీరి భార్య నాగభాసురాదేవిగారు ఇలా చెప్పారు.

నీలకంఠరాజుగారు చీరాలలోను, ఆయన భార్య కలిచేడులోను ఉద్యోగం చేసేవారు. రాజుగారికి కలిచేడులో ఉద్యోగం దొరికితే ఇద్దరు ఒకేచోట ఉండవచ్చునని శ్రీస్వామివారినడిగారు. మూడు నెలలలోపు కలిచేడులోనే ఉద్యోగం వస్తుందని చెప్పారు. కలిచేడులో అదే ఉద్యోగంలో వున్న పి.ఇ.టి. సాబ్జాన్‌గారికి అచ్చటి నుండి బదలీయై వేరొక ఊరికి పోవాలన్న ఆలోచన లేదు. కనుక రాజుగారికి కలిచేడులో ఉద్యోగం రాదనుకున్నారు. కానీ కొన్ని కారణాలవల్ల సాబ్జాన్ గారు రాజీనామా చేసి పోవడం రాజుగారికి ఆ స్థానంలో స్వామివారు చెప్పినట్లు ఉద్యోగం రావడం జరిగింది. వీరిబిడ్డ పద్మజకు చాలా తరచుగా ఫిట్సు వచ్చేవి. శ్రీస్వామివారినడిగితే 9 సం॥ల వయస్సులో పోతుందన్నారు. అక్షరాల అలాగే జరిగింది.

పొంగూరు వాస్తవ్యులు పి.దశరథరామయ్యగారు స్కూల్లో చదువుకొనే రోజుల నుండి స్వామివారిని దర్శిస్తున్నారు. ఆ రోజుల్లో శ్రీస్వామివారు వీరిని 'సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ అవుతావులే' అని ఆశీర్వదించారు. అదేవిధంగా కొంతకాలానికి వీరు సైన్యంలో చేరి కాశ్మీరులో ఖాకీ గుడ్డలు ధరించి ప్రభుత్వ ఉద్యోగం చేసారు.

ఒకసారి నెల్లూరు తహసిల్దార్ గొలగమూడి వచ్చి 'స్వామీ! మీరు మహాత్ములని అందరూ అంటారు. నాకు ఏదైన మీ మహాత్మ్యం చూపించండి' అని పదే పదే ప్రార్థించాడు. చాలా సేపు మౌనం వహించి చివరకు, 'ఈయనకు మధ్యాహ్నం అన్నం లేదు' అని వ్రాసి యివ్వమన్నారు. అందరూ తహసిల్దారుకు అన్నం లేకపోవడమేమిటని అనుకున్నారు. ఆయన ఇంటికి వెళ్ళేసరికి వారి భార్యకు కడుపునొప్పి అని, ఆసుపత్రికి వెళ్ళిందనీ, తలుపుతాళం వేసి వుందని తెలిసింది. ఆమె ఏ ఆసుపత్రికి వెళ్ళినదీ తెలియక సాయంకాలం మూడు గంటల వరకూ ఆయన వెతుకుతున్నారు. అప్పుడు అన్నం దొరకక టిఫిన్ చేసి, టీ త్రాగవలసి వచ్చింది! ఆ మరునాడు ఆ తహసిల్దారు వచ్చి శ్రీస్వామివారి

మహాత్మ్యం తనకు బాగా అనుభవమైందని సాష్టాంగ పడ్డారు. మహాత్ములను పరీక్షించడం ఎన్నో యిబ్బందులకు కారణమవుతుంది.

ఒకనాడొక దంపతుల జంట వచ్చి, టెంకాయ కొట్టి శ్రీస్వామివారి గుండమునకు సమర్పించి వెళ్ళారు. తరువాత శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా ఆ టెంకాయ చిప్పలు గుండము నుండి తీసి వేయండి. వాటిని కుక్కలుకూడా తినవు' అన్నారు. అలాగే సేవకులు తీసివేశారు. శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లే ఆ కొబ్బరిచిప్పలను కుక్కలు కూడా ముట్టలేదు.

శ్రీస్వామివారి యందు పూర్ణ విశ్వాసము గల్గి వారిని నిత్యము భక్తితో స్మరించేవారు, తమ కష్టాలను గూర్చి వారికి విన్నవించ నక్కరలేదు. ఆ సర్వజ్ఞమూర్తికి తెలియనిదేమున్నది. అవసరమైనప్పుడు తమ బిడ్డలకేది
4 **చేయాలో వారికి తెలుసు. మన అభ్యర్థన లేకుండానే వారు మన బాధలకు నివారణోపాయం సూచించి, ఆ బాధలు తొలగించిన సన్నివేశాలు కోకొల్లలు.**

ఉదా:- ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు శ్రీరామయ్యకు జాబు వ్రాయించారు. అందులో 'ఆవుల లక్ష్మీనరుసు ఇంటికి ఎదురుగా వున్న శ్రీరామయ్యగారి ఇంటి ఆవరణలో వుండే పీనుగుల పాతర ఎత్తి వేసుకోవాలి' అని వ్రాయించారు. వారచ్చట త్రవ్వి చూస్తే నిజంగానే ఎముకలు, బొగ్గులు బోలెడున్నవి. అవి త్రవ్వి తీసివేశాక వారింట్లో అప్పటి వరకు తాండవించిన అనారోగ్యము, మనస్పర్థలు మొదలగు బాధలు పోయి శాంతి లభించింది.

భక్త సంరక్షణే తన పరమ కర్తవ్యంగా తలచిన శ్రీస్వామివారు నిర్నిద్రులై అహర్నిశలు ఏమరుపాటులేక భక్తపాలన చేయుచున్నారు. మనకు రానున్న కష్టాలను తప్పించుకొనే మార్గం సూచించడమేగాక, ఆ
5 **సూచనలు మనం పాటించేటట్లు మరలా మరలా మనను కన్నతల్లి కంటే ఎక్కువ ప్రేమతో హెచ్చరించేవారు. వారా సూచనలు పాటించడంలో అడ్డంకులు వస్తే తిరిగి శ్రీస్వామివారే వాటిని తీర్చవలసి వచ్చేది.**

ఉదా:- ఇనుకుర్తి వాస్తవ్యులు కారి రామస్వామిగారికి ముక్కులోంచి, నోటనుంచి రక్తము పడేది. డాక్టర్లవల్ల నయము కాలేదు. స్వామి దగ్గరకు వచ్చాడు. 'రేపు లేదు యెల్లుండికి పోతుంది. 44 రోజులలో గండం వుంది

పోతుంది. 72 సంవత్సరాల రెండు నెలల ఆయుస్సు. తిరుపతి, కంచి, తిరువళ్ళూరు పోయి ప్రతి చోట స్నానం చేసి, టెంకాయ కొట్టి, నిద్రచేసి రావాలి' అని శ్రీస్వామివారు చీటి వ్రాయించి యిచ్చారు. శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లే రెండవరోజుకు నోటినుంచి రక్తం పడడం నిలిచిపోయింది. అప్పుడప్పుడూ శ్రీస్వామివారి దర్శనం చేసుకొనేవారు. కానీ తిరుపతి, తిరవళ్ళూరు, కంచికి యాత్ర పోవటం మరచిపోయాడు. శ్రీస్వామివారు తలుపూరులో వుండగా వారిని దర్శిస్తే వెంటనే ఎవరివద్దన్నా అప్పుతీసుకోనైనా (డబ్బులు లేకుంటే) యాత్రకు పొమన్నారు. అలాగే అప్పు తీసుకుని ఇంటికెళ్ళకుండానే యాత్రకు వెళ్ళాడు. తిరిగి వచ్చాక కసుమూరు మస్తానయ్య దర్గాను దర్శించడానికి వెళ్ళాడు. దర్గా వెనుకనున్న మెట్ల వద్ద పెద్ద నాగుపాము హఠాత్తుగా అడ్డగించింది. భయంతో కళ్ళు మూసుకొని శ్రీస్వామివారిని ప్రార్థించాడు. కళ్ళు తెరిచేలోపల పాము వెళ్ళిపోయింది. మరురోజు శ్రీస్వామివారి దగ్గరకొచ్చి నమస్కరించిన వెంటనే 'నిన్నటితో నీ 44 రోజుల గండం పోయిందిగదా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఈ విధంగా తనప్రేమను భక్తులకెరుక పరచి వారి భక్తి విశ్వాసాలను పెంపొందజేసేవారు.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు అకస్మాత్తుగా నెల్లూరు నుండి నరసింహుల కొండకు పోవాలి-బస్సెక్కమని తన సేవకులతో చెప్పారు. చేతిలో చార్జీలకు పైసా లేదు. శ్రీస్వామి వారికి చెపితే "ముందు మీరు ఎక్కండి, డబ్బు వస్తుంది" అన్నారు. అనుమానంతోనే వారు బస్సెక్కి కూర్చున్నారు. బస్సు కదులుతుండగా వెంకట్రావుగారు సైకిలు మీద ఆమార్గాన పోతూ వీరిని బస్సులో చూచి మాట్లాడి యాభైరూపాయలు ఇచ్చి వెళ్ళారు.

మోపూరు దశయ్యకు, ప్రక్కింటి వారికి మధ్య వున్న ప్రహరీ గోడ పడిపోయి, నేల చదరమై ఎవరి హద్దు ఎంత వరకు అన్నది తెలియక పేచీవచ్చింది. ఇరువురూ శ్రీస్వామివారిని తీసుకువెళ్ళి వారిద్దరి మధ్య హద్దు చెప్పమన్నారు. శ్రీస్వామివారు 'అబ్బో! మునగచెట్టుకు కాకర చెట్టుకు తగవులాట వచ్చిందే' అన్నారు. ఆ మాటలకర్థం ఎవరికీ తెలియలేదు. శ్రీస్వామివారు నేలపై ఒక చోట తన కాలితో గీతగీస్తూ, 'ఇద్దరికీ ఇది హద్దు, నీవు అవతల, ఆయన యివతల వుండండి' అని ఆజ్ఞాపించారు. పూర్వము ప్రహరీ గోడ వున్న చోటే శ్రీస్వామివారు హద్దు చూపుతూ కాలితో గీయడం

అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచింది. అదీగాక ఒకరి దొడ్లో మునగచెట్టు, మరొకరి దొడ్లో కాకర చెట్టు వుండటం, దాన్నే శ్రీస్వామివారు 'మునగ చెట్టుకు, కాకర చెట్టుకు తగవులాట' అని ప్రస్తావించడమే తమాషా.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు కోడూరు వెంకమ్మగారింటికి వేంచేసి యున్నారు. అందరూ భోంచేశాక శ్రీస్వామివారు ఆహారం స్వీకరించడం అలవాటు. ఆనాడు కూడ అలాగే శ్రీస్వామివారిని భోజనానికి లేవమని ప్రార్థించింది. 'నలభై మంది అన్నానికొస్తుంటే ఏందీ పిచ్చామె యిట్లా నిలుచుని వుంది. పోమ్మా పిచ్చామే! అన్నానికి చూడమ్మా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆమె ప్రక్కకు వెళ్ళింది. పది నిమిషాలలో నిజంగానే నలభై మంది వచ్చారు. వారికి అప్పటికప్పుడు అన్నం వండి, మిరపకాయలు కాల్చి, చింతపండు నలిపి పచ్చిపులుసు, అన్నం వడ్డించారు.

మహాత్ములు ఎప్పుడు కూడా యిలా చేయమని ఎవరినీ నిర్బంధించరు. చాలా సూక్ష్మంగా సలహా యిస్తారు. ఆ సలహాను మనం
6 పాటిస్తే ఎంతో మేలు పొందుతాము, లేకుంటే చాలా కష్టనష్టములను ఎదుర్కొన వలసి వస్తుందని ఈ క్రింది సన్నివేశం ఋజువు చేస్తుంది.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారి సేవకులు మహిమలూరులో ఒకరి దగ్గర అన్నం వండుకునే ఒక చిన్న పాత్ర తెచ్చుకున్నారు. సాయంత్రము దానిని యిచ్చి వచ్చుటకు మూడు మైళ్ళ దూరంలోని గ్రామానికి జయరామరాజు బయలుదేరాడు. శ్రీస్వామివారు 'ఇప్పుడు వద్దు రేపు ప్రొద్దునపో' అన్నారు. 'ప్రొద్దు లేదని కాబోలు శ్రీస్వామివారలా చెపుతున్నారు. త్వరగా వెళ్ళి రాగలనని' బయలుదేరాడు జయరామరాజు. దారిలో ఒక కోడెత్రాచు తోకపై నిలబడి బుసలు కొట్టుచు అతడిని అడ్డగించింది. ఒకటిన్నరగంట సేపు ఎటుపోతే ఆ వైపు వచ్చేది. తాను నిలబడితే అదీ నిలబడేది. చివరకు పశ్చాత్తాపము చెందుచూ 'స్వామీ! మీరు చెప్పిన మాట విననందుకు నాకు ప్రాణహాని కల్గింది' అని చెంపలేసుకొని అతడు గురువును ప్రార్థించాడు. వెంటనే ఆ పాము పడగ దించి చెట్లలోనికి వెళ్ళిపోయింది.

పాలకొండ సుబ్బారెడ్డి (గోపారం) శ్రీస్వామివారిని సమీప మందలి ఏటికి స్నానానికి తీసుకు వెళ్ళేవారు. ప్రతిరోజు వచ్చేటప్పుడు త్రోవలో రైతులు

పనికిరాక పారేసిన నువ్వు చెత్త ఒక మోపుగా కట్టి ఈయనను తెమ్మనేవారు. కొన్నాళ్ళకు అచ్చట నువ్వు చెత్తంతా ఖాళీ అయింది. వెంకమ్మగారి ఇల్లంతా చెత్త మోపులతో నిండిపోయింది. 'ఈ చెత్తంతా ఎందుకు స్వామీ?' అంటే, 'అయ్యో! నెల నాళ్ళకు వాన వెల్లువలు పెట్టుతుంది గదయ్యా?' అన్నారు. అదే విధంగా ఒక నెలకు ముసురుపట్టి వర్షములు కురిసినవి. భూమిపై మొద్దులు వేసివాటి పైన చెత్తవేసి దానినే తమ నిరంతరాగ్నిహోత్రంగా కాల్చేవారు. వర్షపు నీళ్ళు క్రింద పారుతుండేవి. పైన వేసిన కప్పువల్ల మంట ఆరేది కాదు.

ఎందరో భక్తులు శ్రీస్వామివారి చెంతన చేరి సేవ చేస్తూ వారిలీలలు విని భక్తి విశ్వాసాలతో పులకరిస్తున్న కాలంలోనే మరొక వంక అమెరికన్ శాస్త్రజ్ఞులు అంతరిక్ష నౌకలో చంద్ర మండలంపై కాలూని వచ్చారు. అదొక పెద్ద ఘనకార్యంగా లోకమంతా చెప్పుకున్నది. ఆ రోజుల్లోనే ఒకసారి నూతేటి ఆదెయ్య అనే భక్తుడు, 'మనుషులు చంద్రమండలం పోయి వచ్చారు' అని ఆశ్చర్యంగా శ్రీస్వామివారికి చెప్పారు. 'అదెంతయ్యా! ఒక బ్రిడ్జంతలేదు' అన్నారు శ్రీస్వామి. దూరంలోను, సైజులోను విశ్వాంతరాళంలోని యితర గ్రహాలతోను, నెబ్యులాలతోను పోలిస్తే నిజంగా చంద్రమండలం చాలా అల్పమైనదే. విశ్వమూర్తియైన శ్రీస్వామివారు అలా అనడంలో ఆశ్చర్యమేముంది?

ఒకరోజు గౌని పెంచలమ్మ శ్రీస్వామివారికి ఆకులు, వక్క సమర్పించింది. అచ్చటనున్నవారు 'ఇప్పుడు వద్దులే' అని వాటిని ప్రక్కకు నెట్టారు. ఆమె నొచ్చుకొని బాధపడుతూ దూరంగా వెళ్ళి పడుకున్నది. ఆమె ప్రేమను గుర్తించిన సర్వజ్ఞమూర్తి ఆకు, వక్క తెచ్చి పెట్టమని మరలా మరలా ఆమెను చూపించారు. సేవకులు పెంచలమ్మను సమీపించి 'స్వామి నిన్నడిగి ఆకు, వక్క తెమ్మంటున్నారు' అని చెప్పి తీసుకుపోయారు. అది తెలిసి అందరూ ఆశ్చర్యంతో ముగ్ధులయ్యారు.

ఒకప్పుడు సేవకులు ఉప్మా చేసి శ్రీస్వామివారికి వడ్డించారు. శ్రీస్వామివారు కొద్దిగా తిని మిగిలిన దానిని కొద్దిగా కుక్కకు పెట్టమని నాలుగు రోజులు వరుసగా మల్లిక వెంకయ్య చేతికిచ్చారు. కానీ శ్రీస్వామివారి ఉఛ్ఛిష్టం చిక్కిందేచాలని వెంకయ్య కుక్కకు పెట్టకుండా చాటుకుపోయి మొత్తం తినేశాడు. అంతేకాక శ్రీస్వామివారు ఆ విషయం గుర్తించలేదని తనను

వారించలేదని అతడెంతగానో పొంగిపోయాడు. 5వ రోజు శ్రీస్వామివారు 'కుక్కను మించిన రెండుకాళ్ళ కుక్క కాజేస్తుంది!' అంటూ వెంకయ్య చేతికివ్వకుండా ఉప్మాను గుండంలో పడేశారు. వెంకయ్య హుతాశుడై చెంపలేసుకున్నాడు.

పాలకొండ సుబ్బారెడ్డిగారు మడపల్లెలో కోడెను కొని పట్టుకొస్తుంటే దారిలో అది బెదిరి తప్పించుకు పోయింది. ఇరువై అయిదు రోజులు వెతికారు కాని దొరకలేదు. చివరికతడు శ్రీస్వామివారిని దర్శించి కోడెను గూర్చి అడిగితే 'వెదకవద్దు, అదే వస్తుంది' అన్నారు. అట్లాగే తానింటికి వెళ్ళేసరికి కోడె ఎక్కడుండేది తెలిసి వారి మనుషులు తోలుకొచ్చి వున్నారు. శ్రీ సాయి చరిత్రలో చాంద్ పాటిల్‌కు యెంత వెతికినా కనపడని తన గుఱ్ఱపు జాడను శ్రీ సాయి అతనికి సులువుగా సూచించారు.

మరోసారి శ్రీస్వామివారు పాలకొండ సుబ్బారెడ్డిగారికి భూస్థితి యేర్పడుతుందని చీటి వ్రాయించారు. కొన్నాళ్ళ తరువాత రెడ్డిగారికి బంజరు భూమి పట్టాయిచ్చారు. కుట్ర వలన ఒక కరణం ఆ పట్టాను రద్దుచేశాడు. ఎలాగైతేనేం చివరకు రెడ్డిగారికి పట్టా ఖాయమైంది. ఫలితంగా కరణం ఉద్యోగం ఊడింది. శ్రీస్వామివారి మాటే నిజమైంది.

1978 – 79 ప్రాంతంలో శ్రీస్వామివారు తలుపూరులో విడిది చేసియున్నారు. నెల్లూరు దొడ్ల సుబ్బారెడ్డిగారి దగ్గరి బంధువుల ఐదేళ్ళ చిన్నబిడ్డ నోట రక్తం కక్కుతూ చాలా బాధలో ఉన్నది. ఎంతో మంది డాక్టర్లు ప్రయత్నించి విఫలమైనారు. చివరకు శ్రీస్వామివారి మహిమ విని ఆ బిడ్డను తీసుకు వచ్చారు. బిడ్డను కంఠం నుండి క్రింది పాదముల వరకు చేతితో మృదువుగా వత్తినట్లు సరదీశారు శ్రీస్వామివారు. బిడ్డకు సంపూర్ణ ఆరోగ్యం కల్గింది. అందువల్ల మరుసటి వారం వారు దక్షిణగ రూ॥ 250/– సమర్పించబోయారు. ఎంతసేపు అర్థించినాగానీ శ్రీస్వామివారు స్వీకరించలేదు. చివరకు 'నాలుగు నెలల తరువాత ఇవ్వండి తీసుకుంటాను' అన్నారు. సరిగ్గా నాలుగు నెలలకు వారి బిడ్డ మరణించటం గమనార్హం. కనుక వారు మరలా వచ్చి దక్షిణ సమర్పించే ప్రసక్తే లేకపోయింది. దీనినే శ్రీస్వామివారు ముందుగా సూచించారు.

శ్రీస్వామివారిని సంపూర్ణ విశ్వాసంతో శరణు వేడిన వారి సంపూర్ణ

బాధ్యత శ్రీస్వామివారే తీసుకుంటారు. ఐతే హృదయంలో వెంట్రుకవాసి తేడా లేకుండా మన ప్రాణాలు వారి చేతుల్లో పెట్టి నిశ్చింతగా ఉండగలగడమే అందులో రహస్యము. సద్గురువుకు పగ్గాలప్పచెప్పాక చింతకు తావేలేదని సాయినాథుడు చెప్పిన మాట మనం ఇచ్చట గుర్తుంచుకోవలసి యుండును. 7

ఒకసారి కె.బుజ్జయ్యకు డబ్బులు అవసరమయ్యాయి. తన గొఱ్ఱెలను కసాయికి అమ్మెయ్యాలనుకున్నాడు. నాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారు స్వప్నంలో కన్పించి 'గొఱ్ఱెలను కసాయివానికి అమ్మడం ఎంత పాపం? ఏమి సంగతి?' అని పలికారు. అతనికి వెంటనే మెలుకువ వచ్చింది. 'శ్రీస్వామి చెప్పింది నిజమే కానీ తనకు డబ్బు అవసరము ఎలా తీరాలి? శ్రీస్వామియే శరణ్యం' అని గొర్రెలను నెల్లూరు తోలుకుపోయారు. కసాయి దగ్గర నిలబెడితే అనేక మంది చూచి వెళ్ళారు కాని ఒక్కరు కూడా కొనలేదు. కొంతసేపటికి ప్రక్కవూరివారు వచ్చి 'మేము మేపుకుంటాము ధర తగ్గించి ఇవ్వమ'న్నారు. వెంటనే బుజ్జన్న అంగీకరించి అమ్మేశారు. ఆ విధంగా శ్రీస్వామివారు వాటిని కసాయి బారి నుండి రక్షించారు. ఈ విధంగా తనను శరణుపొందిన భక్తులను పాపభారం నుండి విముక్తి చేశారు.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు సముద్ర స్నానానికి మైపాడు వెళ్ళారు. బుజ్జయ్యకు రెండు గంటల తరువాత ఆ సంగతి తెలిసి, శ్రీస్వామివారిని కలుసుకోవచ్చని మైపాడు వెళ్ళాడు. శ్రీస్వామివారు స్నానం చేసి గట్టున కూర్చున్నారు. ఎన్నిమార్లు ఇంటికి పోదామని సేవకులు పిలిచినప్పటికీ ఆయన కదలలేదు. బుజ్జయ్య వచ్చి వారిని కలుసుకొని స్నానం చేశాక వెంటనే లేచి వచ్చారు. వారు వచ్చే సంగతి తెలిసే శ్రీస్వామివారు కదల్లేదని అప్పుడు భక్తులకు తెలిసింది.

దాచూరు వాస్తవ్యులు కస్తూరి అంకయ్య తన మనవడికి ఏమి పేరు పెట్టమంటారని శ్రీస్వామివారినడిగితే 'అయ్యా! ఈయన పూర్వజన్మలో సుబ్బన్న అనే పేరుగల వర్తకుడు. అదే పేరు పెట్టమ'ని చెప్పి ఆ బిడ్డకు ఆశీర్వాద చీటీ వ్రాస్తూ రెండున్నర సంవత్సరముల వయసులో నీటి గండమని వీరరాఘవస్వామి ఆ గండం తీసివేస్తారని వ్రాయించి ఇచ్చారు.

మూడున్నర సంవత్సరముల వయసు గల వాళ్ళ అన్న బాలాజీ

మరియు సుబ్బన్నలు కలసి తమ ఇంటి సమీపంలో ఉండే దిగుడుబావిలో నీరు త్రాగుటకు తమాషాగా పోయారు. నీరు త్రాగుతూ కాలుజారి సుబ్బన్న నీళ్ళలో పడిపోయాడు. బాలాజీ కేకలు పెడుతూ బావి నుండి పరుగెత్తాడు. ఇంటిలోని వారి తండ్రి పరుగున వచ్చి మొలలోతు నీళ్ళలో మునిగిపోకుండా నీటిపై తేలుతున్న బిడ్డను తీసుకురావడంతో అతడికి గుడ్డలన్నీ తడిశాయి. అంతలోతు నీళ్ళలో పడినప్పటికి గుక్కెడు నీరుకూడా త్రాగకుండా నీటి పైన బిడ్డ ఎలా ఉండగలిగాడు అనేది ఊరందరికి ఆశ్చర్యమైంది. ఒక రోజు శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు వ్రాయించిన చీటీ చూస్తే సరిగ్గా ఆనాటికి ఆ గడువు పూర్తయింది అని తెలిసింది.

పెరంకొండ నుండి వచ్చిన నాయుడుగారు ఇలా చెప్పారు. శ్రీస్వామివారు మరికొందరు భక్తులు పంచలింగాల కోనకు పోయి విశ్రాంతి కొరకు ఒకచోట కూర్చుందామని శ్రీస్వామివారిని ఆగమని అర్థించారు. 'అబ్బా! ఇక్కడ కూర్చోకూడదు, పడుకోకూడదు, ప్రమాదం' అని అచ్చట నుండి వచ్చేసారు. తిరుగు ప్రయాణంలో చూస్తే అదే ప్రదేశంలో పెద్ద కొండచరియ విరిగిపడి పెద్ద బండలున్నాయట! శ్రీస్వామివారు తెలిపిన ప్రమాదం అప్పుడు అర్థమైంది. ఏ కొండచరియ ఎప్పుడు విరగబడే విషయం గూడా శ్రీస్వామివారికి తెలుసు.

1977లో తుఫాను (సైక్లోను) వల్ల దివి తాలూకా అంతా కొట్టుకుపోయిన సమయంలో స్వామివారు మద్రాసు రాష్ట్రంలో మన్నారుకండ్రిగలో ఉన్నారు. నెల్లూరు జిల్లాకు తుఫాను (సైక్లోను) ప్రమాదమని రేడియో తెలియపరచింది. ఈ విషయం శ్రీస్వామివారికి చెబితే, 'అయ్యా! మన గుండాలు కాపలా గదా! మనకేం నష్టం లేదులే. కానీ నెల్లూరుకు ఒక సంవత్సరం ఆరు నెలల పన్నెండు రోజులకు గాలివాన గండం వుంది అని వ్రాయించారు. అదే విధంగా ఆ టైములో నెల్లూరుకు నష్టం జరగలేదు.

8 **త్రిమూర్త్యాత్మకుడైన సద్గురుని ఆజ్ఞలకు దేవతలు కూడా కట్టుబడి ఉంటారనే సత్యం ఈ క్రింది సంఘటన నిరూపిస్తుంది.**

ఇనుకుర్తి వాస్తవ్యులు కారి రామస్వామి వారి కుమార్తెకు ఏదో శక్తిపూని పూజచేస్తూ మన స్వాధీనం లేకుండా ఉండేది. వారి ఇంట్లో పుట్టలు

మొలిచాయి. కసుమూరు మస్తానయ్య దర్గా దగ్గర, అనాసముద్రంపేట దగ్గర, నాగూరు నాగపట్నం దర్గావద్ద ఐదు సంవత్సరాలు ప్రదక్షిణలు చేశారు. ఫలితంలేదు. శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు వచ్చారు. అప్పుడాయన 'జొన్నవాడ కామాక్షమ్మ ఈమె వంటిమీదకు వస్తూన్నది' అని తెలిపినారు. ఆ దేవి ఈమె ఒంటి మీదకు వచ్చినపుడు సాటివారికి భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలు చాలా ఖచ్చితంగా చెప్పేది. చాలామంది వచ్చి చెప్పించుకుంటూ ఉండటం వల్ల ఇల్లంతా రద్దీ అయింది. కొన్నాళ్ళు అయిన తరువాత ఒక్క శుక్రవారం తప్ప తక్కిన రోజులు పూనకం రాకుండా చీటీ వ్రాయించారు శ్రీస్వామివారు. అదే విధంగా శుక్రవారం రోజు మాత్రమే అమ్మణ్ణి పూని ప్రశ్నలు చెప్పేది. ఇప్పుడు కూడా చాలా రద్దీ అయింది. వివాహం కావలసిన అమ్మాయి కనుక ఈ ప్రశ్నలు చెప్పటం చాలా ఇబ్బంది అని, కనుక ఎప్పుడూ ఆ దేవి తన కుమార్తె వంటి మీదకు రాకుండా చేయమని ఆ తండ్రి శ్రీస్వామివారిని ప్రాధేయ పడ్డాడు. ఆయన అలానే వ్రాయించారు. అది మొదలు ఆ దేవి ఆమెనావహించలేదు. ఇప్పుడామెకు శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞమేరకు వివాహం చేశారు. బిడ్డలు కూడా కలిగారు.

కాలాంతరంలో ఎప్పుడో రాబోయే ప్రమాదాలు, ఆపదలు వాటి నివారణోపాయం ముందుగానే చెప్పి ఆ మాట ద్వారానే వారిని రక్షించేవారు. ౯

పాలకొండ సుబ్బారెడ్డికి శ్రీస్వామివారు ఒక రోజున చీటి వ్రాసి ఇచ్చారు. అందులో 'మీ గ్రామస్తులకు ప్రక్క గ్రామస్తులకు పెద్ద తగాదా వస్తుంది. నీవు పోయి ఒక్క మాట చెపితే సరిపోతుందయ్యా' అని వ్రాసి ఇచ్చారు. 'స్వామీ! అంత పెద్ద తగవులాటలో నా మాట వింటారా? నేను చెప్పగలనా?' అంటే 'ఇక్కడ నుండి పోతున్నావు గనుక ఒక్క మాటతో సరిపోతుంది' అన్నారు.

శ్రీస్వామివారు చెప్పిన గడువు ప్రకారం ప్రొద్దు గ్రుంకాక మసక చీకటిలో రెండు ఊర్ల జనం కత్తులు, కటార్లు తీసుకొని ఊరి వెలుపలికి వచ్చి మోహరించారు. శ్రీస్వామివారు చెప్పిన మాట గుర్తు వచ్చి ఈయన వెళ్ళి 'ఒకరికి చెప్పవలసిన పెద్దవారు మీరే ఈ విధంగా తలపడితే ఏం

బాగుంటుంది' అన్నారు. ఆ మాటలో ఏం ప్రభావం వుందో నాయకులు తమ పట్టును వదలి వెనుకకు వెళ్ళారు. శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞ కదా మరి.

వక్కెమ్మగారికి స్వప్నంలో ఒక స్త్రీ కాటుక భరిణె ఇస్తున్నట్లు, ఈమె వద్దని నెట్టివేసినట్లు కనిపించింది. అప్పుడా స్త్రీ దోసిట్లో నూనె పోసుకుని బలవంతంగా వక్కమ్మ నెత్తిన అంటింది. తెల్లవారేసరికి నిజంగానే తన తలమీద బొబ్బలు లేచి బాధిస్తున్నాయి. శ్రీస్వామివారికి చెపితే 'మంచిది గదమ్మా! వక్కమ్మ ఇక వచ్చేదిలేదే. గుంజలాగా వుండేదే గదా!' అన్నారు. 'నెత్తిన బొబ్బలు వచ్చాయి స్వామీ' అంటే మరలా కూడా 'ఇక వచ్చేది లేదు కదయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు.

శ్రీస్వామివారు మహా అద్భుత నటనా సామ్రాట్టు అని చెప్పవచ్చు. తన గుట్టు రట్టు కాకుండుటకు వారు మహాద్భుతంగా నటించేవారు. 'యద్భావం తద్భవతి' అన్నట్లు మరియు శ్రీస్వామివారి మాటలలో చెప్పాలంటే 'వాళ్ళుండే దాన్ని బట్టి గదయ్యా మనముండేది' అన్నట్లే మెలిగేవారు. తమ సమస్యలకు పరిష్కార మార్గము తెల్పమని అర్థించిన వారిలో కొందరికి తన తంబుర మీటి, వేళ్ళు గణించుకొని, ఆకాశంలోకి చూచి ఏదేదో భంగిమలు చేసి ఒకటి రెండు మాటలు చెప్పేవారు. కానీ కొంత మంది వచ్చీ రాకముందే వాళ్ళడుగకుండానే వారి విషయాలన్నీ విపులంగా చెప్పేవారు. భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలు తేదీలతో సహా చెప్పేవారు.

ఉదా:- నూతేటి శ్రీ రామయ్య భార్య, వేలూరు గోవిందయ్యగారి భార్య గర్భవతులు. శ్రీ రామయ్య గోవిందయ్యగార్లు తమకు ఏ బిడ్డలు పుట్టుతారో శ్రీస్వామివారిని అడగాలని వచ్చారు. వీరు వచ్చీ రాకముందే వారేమి అడగకనే 'మీకు ఇద్దరికి మగపిల్లలే పుట్టుతారు, ఇక పోండి' అని ఒకే ఒక్కమాట చెప్పి పంపేశారు. వారికలాగే జరిగింది.

పరమ కరుణామూర్తియైన శ్రీస్వామివారు వారికామాట చెప్పిన తీరు చాలా చీదరింపుగాను, కోపముగాను ఉందట. ఎందుకలా చీదరించుకోవడం? **ఇంతకుముందు వారికిచ్చిన ఎన్నో అనుభవముల ద్వారా శ్రీస్వామివారిని సరిగా అంచనా వేసుకోలేని వారి దుర్బల స్థితిని చీదరించుకున్నారు. ఏ బిడ్డను కావాలంటే ఆ బిడ్డను ప్రసాదించగల వారి**

దివ్యస్థితిని గుర్తించలేక ఏ బిడ్డ పుడుతుందని అడగటం ఎంత హీనస్థితి! 10

కొద్ది సంవత్సరాల క్రిందట అమెరికన్ శాస్త్రజ్ఞులు అంతరిక్షంలోకి స్కైలాబ్ అనే పరికరాన్ని అంతరిక్ష నౌకలో పంపారు. అది కొంతకాలం ఆకాశంలో భూమి చుట్టూ తిరిగింది. దాని జీవితకాలం పూర్తయిందని మన దేశంలో ఎక్కడైనా పడవచ్చని శాస్త్రజ్ఞులు ప్రకటించడం వలన ప్రజలందరూ ఎంతో భయ భ్రాంతులయ్యారు. ఆ సమయంలో ఒక భక్తుడు ఒక రోజు 'స్కైలాబ్ ఎక్కడ పడుతుందని' శ్రీస్వామివారిని అడిగాడు. అప్పుడాయన 'అది అక్కడెక్కడో సముద్రంలో పడుతుందిలేయ్యా' అన్నారు. అట్లాగే జరిగింది. అది ఎక్కడో పసిఫిక్ మహాసముద్రంలో పడింది.

గొలగమూడి కరణం సుబ్బారావుగారి కుమారుడు శ్రీస్వామివారి భక్తుడు. అతడు ఇంటర్ పరీక్షకు వెళ్తున్నాడు. హాల్ టిక్కెట్ శ్రీస్వామివారికి ఇచ్చి ఆశీర్వదించమన్నాడు. 'పరీక్ష పాసవుతావు' అని ఆశీర్వదించి చీటి వ్రాయించారు శ్రీస్వామి. శ్రీస్వామికృపవలన పాసవుతానని చాలా సంబర పడ్డాడు. కాని ఫలితాలు ప్రకటించిపుడు పేపరులో అతని నెంబరు లేదు. చాలా దిగులుపడి అతడి తల్లి శ్రీస్వామి నడిగింది. 'స్వామీ! మీరు పాసవుతాడని చెప్పితిరి. పిల్లవాని నెంబరు పేపరులో లేదే! ఫెయిలయ్యాడే!' అని. 'లేదమ్మా, ఆయన పాసయినాడు' అని శ్రీస్వామివారు నిక్కచ్చిగా చెప్పారు. మార్కుల లిస్టు చూస్తే శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లే పాసయి వున్నాడు. శ్రీస్వామివారి మాట అబద్ధమెలా అవుతుంది?

1968 లో శ్రీస్వామివారు 'శ్రీ రామయ్యా! నీకు ఇల్లు లేదే!' అన్నారు. అది ఎట్లాగా అని శ్రీస్వామివారితో తర్కిస్తే 'నీ ఇల్లు అనంతప్ప కొంటుండ్లా' అని చెప్పారు. ఆ రోజు శ్రీరామయ్య అన్నీ వున్న గొప్ప రైతు. ప్రక్క ఇంటి అనంతప్ప చాలా పేదవాడు. ఇది కేవలం శ్రీస్వామివారి పిచ్చి మాటలనుకొన్నాడు శ్రీరామయ్య. కాని కాలాంతరంలో 1983 నాటికి ఇద్దరి పరిస్థితులు తారుమారైనాయి. అనంతప్ప భాగ్యవంతుడై, శ్రీరామయ్య ఇల్లు అమ్ముతుంటే కొనేశాడు. 20 సంవత్సరముల తరువాత, ఎవరి ఇల్లు ఎవరు కొంటారో ఆ పేర్లను కూడా శ్రీస్వామివారు ఖచ్చితంగా చెప్పారంటే వారు సర్వజ్ఞమూర్తియని తెలియటం లేదా! సృష్టిలో ప్రతి చిన్న విషయమూ ముందు నిర్ణయం ప్రకారము

జరిగి తీరుతుంది. కానీ ఆ నిర్ణయాన్ని ప్రస్తుత మన ప్రయత్నంతో మార్చవచ్చు. **అయితే అలా మార్చేందుకు తగు ప్రయత్నం చేసే సంస్కారంగలవారు**
11 **నూటికొక్కరు కాదుకదా వెయ్యికొక్కరు కూడా ఉండరు. వేల మందిలో ఏ ఒక్కరో అలా చేయగలరంటాడు శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ భగవద్గీతలో. అయితే సద్గురువులందరికి ఆ నిర్ణయాలు మార్చగల శక్తి ఉంటుంది. మనం వారి కృపను పొందితే తప్ప వారానిర్ణయాలను మార్చరు.**

దారా పుల్లయ్య భార్య చిన్నమ్మ తన అరవయ్యో ఏట కంటి ఆపరేషన్ చేయించుకున్నది. ఇంకా కన్నునొప్పిగానే ఉన్నది. ఆపరేషన్ ఎలా చేశారో, కంటి చూపు వస్తుందో లేదో అని భయపడి శ్రీస్వామి వారిని ప్రార్థించింది. స్వామి స్వప్న దర్శనమిచ్చి 'ఏమీ భయపడవద్దు. ఆపరేషన్ చేసినంతసేపు నేనక్కడే వున్నానుకదా?' అన్నారు. స్వామి చెప్పినట్లే కన్ను నొప్పి తగ్గి చక్కగా కనబడుతుంది. తన ప్రార్థన మన్నించి స్వప్న దర్శనమిచ్చిన ప్రేమమూర్తికి 'నేనెంతో ఋణపడి వున్నాన'ని చెపుతుంది.

12 **నిజమైన భక్తి, ప్రేమలకు శ్రీస్వామివారు ఎంత గొప్పగా విలువనిచ్చేవారో క్రింది విషయం వల్ల తెలుస్తుంది.** ఒక రోజు నేను (రచయిత) నా ఇంటిలో ఇడ్లీలు తయారు చేయించి స్వామి వారికి తెస్తున్నాను. శ్రీస్వామివారు వాటిని సేవించేంత వరకు విడవకుండా నామజపం చెయ్యాలని చేస్తూ తెచ్చాను. కాని శ్రీస్వామివారు నేను వచ్చేటప్పటికి బజారు నుండి తెప్పించిన ఇడ్లీని తిన్నారు. ఈ విషయం తెలిసి నేను చాలా బాధ పడ్డాను. స్వామి సేవకులు నేను తెచ్చిన ఇడ్లీలను స్వామివారికి పెట్టలేదు. కారణము అంతకుముందే స్వామివారు ఇడ్లీ తిన్నారు. నరసారెడ్డి భార్య ఈశ్వరమ్మ అనే భక్తురాలు నేను తెచ్చిన ఇడ్లీలను స్వామివారికి నివేదించి కొంచమైన తినమని అర్థించింది. అ కరుణామయుడు కొంచెమే కాకుండా నేను తెచ్చిన నాలుగు ఇడ్లీలు పూర్తిగా తిన్నారు. అప్పుడు నా మనసు ఎంతో ఆనందించింది. సర్వజ్ఞమూర్తియైన శ్రీస్వామివారు ఈ విధంగానే అనేక మంది భక్తులను సంతృప్తి పరిచేవారు.

కొందరు భక్తులు వచ్చి శ్రీస్వామివారి అనుమతి లేకుండానే వారి మాటలు టేప్‌చేశారు. తరువాత టేప్ ఆన్ చేస్తే ఎలాంటి శబ్దాలు లేవు.

కోట వాస్తవ్యుడు వెంకట రమణయ్య ఫోటోగ్రాఫరును తీసుకువచ్చి శ్రీస్వామివారి ఫోటో తీయమన్నాడు. ఎన్నిమార్లు ప్రయత్నించినా క్లిక్ చేయబోయే సమయానికి శ్రీస్వామివారు కదిలేవారు. ఇక ఇట్లా కాదని రమణయ్య 'నేను ధ్యానంలో కూర్చుంటాను. నీవు రెడీగా వుండి శ్రీస్వామివారు పోజు ఇచ్చినప్పుడు ఫోటో తీయి' అని ఫోటోగ్రాఫరుకు చెప్పి ధ్యానంలో కూర్చున్నాడు. కొంతసేపటికి ఆ దయామయుడు తన తలను పైకెత్తి పడుకొనే పోజు ఇచ్చాడు. వెంటనే ఫోటో తీశాడు. నేడు సమాధి మందిరములో పిడికిళ్ళు బిగించియున్న శ్రీస్వామివారి ఫోటో అదే. శ్రీస్వామివారికి తీసిన ఫోటోలన్నింటిలోకి దీనిలో చాలా ప్రసన్నత, చిరునవ్వు తాండవిస్తున్నాయని ప్రతి ఒక్కరు ప్రశంసిస్తున్నారు. నిజమైన ప్రేమకు శ్రీస్వామివారు ఎంతో గొప్పగా స్పందిస్తారు.

కాటంరెడ్డి సుబ్బారెడ్డి, కల్లూరుపల్లి గ్రామం, నెల్లూరు తాలూకా తన తండ్రిగారైన సుబ్బరామిరెడ్డి గారికి శ్రీస్వామివారితో గల అనుభవాలను ఇలా వివరించారు.

1966 వ సంవత్సరములో మా తల్లిగారు పోయాక, మా నాన్నగారి మనస్సు వికలమై బాధతో వుంటే స్నేహితులు శ్రీస్వామివారి దర్శనానికి తీసుకొని వచ్చారు. ఆ ప్రథమ దర్శనంలోనే వారికి ఎట్టి శాంతి సుఖాలను ప్రసాదించారోగాని అది మొదలుకొని శ్రీస్వామివారిని మా నాన్న తరచుగా దర్శించేవారు. 1969 నుండి ఇంటి బాధ్యతలు నాకు అప్పగించి శ్రీస్వామి వారి చెంతనే వుండి సేవించ నారంభించాడు. నేను అప్పుడప్పుడు బియ్యము, డబ్బులు ఇచ్చివచ్చే వాడిని.

మా నాన్న ఒక రోజు అగ్నిగుండానికి టెంకాయ కొట్టబోతే 'అయ్యా ఆయనకు అంటు కొట్టకూడదు' అని శెలవిచ్చారు. ఆయనకేమీ బోధపడలేదు. కొద్దిసేపటికి మా తమ్ముని భార్య చనిపోయినట్లు మా నాన్నకు వార్త అందింది.

ఇదే విధంగా మా నాన్న ఇంటికి వెళ్ళి పిల్లలను చూచి వస్తానని శ్రీస్వామివారిని శెలవు కోరాడు. 'అయ్యా, ఎట్టా పోయినవాడివి అట్టాగే రావాలి, కంట తడిపెట్ట కూడదు' అని శెలవిచ్చారు శ్రీస్వామివారు. మా నాన్న ఇల్లు చేరిన వెంటనే రెండు గంటలకు మా తమ్ముడు చనిపోయాడు.

కంట తడిపెట్టకూడదు అని శ్రీస్వామివారు చెప్పిన మాటలకు అర్థం అప్పుడు తెలిసింది.

మా తమ్ముడు, మరదలు చనిపోక ముందు, నాకు సంతతి లేదని శ్రీస్వామివారు చెప్పారు. అప్పటికి నాకు పెళ్ళి అయి ఎనిమిది సంవత్సరములు అయినది. ఇంక బిడ్డలు పుట్టే ఆశలేదు. తమ్ముడు, మరదలు చనిపోయాక ఆ చనిపోయిన వాళ్ళిద్దరు మరలా వస్తారు. నాకు సంతానముగా పుట్టుతారు అని శ్రీస్వామివారు చెప్పారు. మొదట చెప్పిన శ్రీస్వామివారి మాటలకు ఇవి పూర్తిగ విరుద్ధముగా వుండడంతో నేను శ్రీస్వామివారిని బాగా అవహేళన చేశాను. మా నాన్నగారు శ్రీస్వామివారి గొప్పతనాన్ని గూర్చి ప్రస్తావన తెచ్చినప్పుడల్లా నాకు ఒళ్ళు కంపరమెత్తి శ్రీస్వామివారిని తక్కువ చేసి మాట్లాడేవాడిని. శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు నాకు సంతతి కలిగింది. కాని నాకు శ్రీస్వామివారి యందు విశ్వాసము మాత్రము కలుగలేదు.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా! అడుగో, నీ కొడుకు నెత్తిన దబర పెట్టుకొని వస్తున్నాడు. కూలోళ్ళకి చేలోకి అన్నము ఎత్తుకొని పోతున్నాడు' అన్నారు. 'ఏడి స్వామి మాకు కనపడటము లేదే అంటే 'అడుగోనయ్యా దబర నెత్తిన పెట్టుకొని' అని మాత్రమే అన్నారు. శ్రీస్వామి వారి మాటలను పరీక్షించదలచి ఆ రోజు మానాన్న ఇంటికి వచ్చి విచారిస్తే అదే టైములో నేను చేలోకి అన్నము తీసుకెళ్ళినమాట యదార్థమేనని తేలింది. ఆ మహనీయునకు ఈ విశ్వంలో ఎవరు ఏమి చేయుచున్నా సర్వము కనబడుతూనే వుంటుంది.

శ్రీస్వామివారంటే భక్తి శ్రద్ధలు లేని నా ప్రవర్తనను గూర్చి శ్రీస్వామివారికి విన్నవిస్తే 'ఆయన నీకంటే గొప్ప వాడవుతాడులేయ్యా!' అని అభయమిచ్చారు. ఈనాడు నాకు భక్తి శ్రద్ధలు ఏర్పడటము వారి ఆశీస్సుల ప్రభావమేనని నమ్ముచున్నాను.

తలుపూరులో మా నాన్నకు బియ్యము ఇచ్చి వస్తూవుంటే శ్రీస్వామివారు నాకు ఒక చీటీ వ్రాయించి ఇచ్చారు. అందులో 'ఈయనకు కోళ్ళపాపం ఆవరించింది. మూడు రోజులు కోమటి ఇంట అన్నం తింటే ఆ పాపం పోతుంది' అని వ్రాయించారు. ఆరోగ్యముగా వున్న నాకు ఈ మాటలు

అర్థముకాలేదు. నేను కోళ్ళు కోసుకొని వారమునకు నాలుగుసార్లు తినే విషయము మా నాన్నే శ్రీస్వామివారికి చెప్పి ఆ విధంగా చెప్పించారని ఆయనతో తగాదా వేసుకున్నాను. 'నీవే ఆ పాపపు పని చేయవద్దని చెప్పివుంటే, నీ మాట పై గల గౌరవము కొద్ది మానివేసి వుండేవాణ్ణి. నేను నీ కంటే ఎక్కువగా స్వామిని గౌరవిస్తానని అనుకొన్నావా?' అని శ్రీస్వామివారిని తూలనాడాను. మా నాన్న ఉగ్రుడై నన్ను మందలించారు.

'స్వామీ! కోళ్ళ పాపము విషయము పిల్లవాడు నమ్మడము లేదు' అని శ్రీస్వామివారితో మా నాన్న మొర పెట్టుకొంటే, 'అయ్యా ఒక నెల రోజులకు ఆయనకే తెలిసి మన దగ్గరికి వస్తాడులే బాధపడవద్దు' అని ఓదార్చారు.

ఒక నెలరోజులకు నిజంగానే కోడి మాంసము తింటే నాకు కడుపు నొప్పి, విరోచనాలు అయ్యేవి. డాక్టర్లకు చూపిస్తే పేగు పొక్కింది, ఆపరేషను చేయాలన్నారు. మూడు నెలలు మందులుతిన్నా, బాధ తగ్గలేదు. పసిరికల రోగివలె తయారయ్యాను. మా నాన్న బలవంతముచేసి నన్ను శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళారు. నన్ను చూచి శ్రీస్వామివారు పకపకమని చిత్రంగా నవ్వారు. "అయ్యా! ప్రొద్దు కూకుతుంది. మూడు ముద్దలు మిరియాల పొడి కలిపిన అన్నము పెట్టండి, పోతుంది" అన్నారు. అదే విధంగా తినిపించారు. పదిరోజులలో నా బాధ పూర్తిగా ఉపశమించింది. ఒక నెల రోజులలో కోడి మాంసము చూస్తేనే ఇష్టము లేని స్థితికి తీసుకొచ్చారు శ్రీస్వామివారు. ఇప్పుడు పూర్తిగా మానివేశాను. ఇంత జరిగినా నాకు వారి యెడల భక్తిశ్రద్ధలు ఏర్పడలేదంటే అది నా కర్మఫలం అనుకోవాలి.

ఒకప్పుడు మా నాన్నకు విరోచనాలై చనిపోయే స్థితిలో వున్నాడు. ఆరుమైళ్ళలోవున్న నెల్లూరుకు తీసుకుపోయేందుకు బండిలో ఊరి వెలుపల కొచ్చాము. మా నాన్న ఆసుపత్రికి వెళ్ళేందుకు అంగీకరించక 'నా మీద ఏ మాత్రము ప్రేమ వున్నా నీవు శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు వెళ్ళి చీటీ వ్రాయించుకురా! నేను చచ్చినా, బ్రతికినా ఆయనే నాకు దిక్కు' అని మొండికేసి యింటికి వచ్చేశారు. గత్యంతరము లేక తలుపూరులో వున్న శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు వెళ్ళాను. ఆ రాత్రి అక్కడనే వుండవలసి వచ్చింది. ఉదయము శ్రీస్వామివారు మా నాన్న విషయము విని పకపక నవ్వి 'ఆయనకేమయ్యా ఆయన ఆసుపత్రికిపోడే, ఈయన పోయేతలకి అన్నము తింటూ వుంటాడులే'

అని చెప్పి వారి పరిభాషలో కోట్లు, మణుగులు అని ఆశీర్వచన చీటి వ్రాయించి ఇచ్చారు. నేను ఇల్లు చేరేసరికి మా నాన్న చనిపోయి వుంటాడని అనుకొన్నాను. కాని నిజంగా మా నాన్న శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లే అన్నం తింటున్నాడు. ఇంత గొప్ప అనుభవము జరిగినా నా కర్మకొద్దీ శ్రీస్వామివారు అంటే నాకు నమ్మకము కలుగలేదు.

ఒకప్పుడు మా బఱ్ఱెలు తప్పిపోగా పదిరోజులు వెతికి వెతికి ఆశ వదలి వేశాము. మా నాన్న శ్రీస్వామివారికి చెప్పితే 'అయ్యా! వాళ్ళకు కాళ్ళ తిప్పట కర్మ వుండి తిరిగారు. నాలుగవ మైలులో బఱ్ఱెలను కట్టేసి మేపుతున్నారు. రెండు రూపాయలు ఇస్తే తోలి పెడ్తారు' అని శెలవిచ్చారు. శ్రీస్వామివారి మాట యందు అచంచల విశ్వాసము గల మా నాన్నగారు ఎందరు చెప్పిన వినకుండా స్వామివారు చెప్పినట్లే రెండు రూపాయలు మాత్రమే ఇచ్చి మా సేద్యగాడ్ని నాలుగవ మైలులో వెతకమని పంపించారు. మా బఱ్ఱెలు సురక్షితంగా ఉండడమేగాక శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు రెండు రూపాయలు మాత్రమే తీసుకొని వారు బఱ్ఱెలను వదలిపెట్టారు.

సంగటి తినని మా నాన్నకు మాత్రము ప్రత్యేకంగా వరి అన్నము తెప్పించి పెట్టేవారు శ్రీస్వామివారు.

సృష్టిలో నిర్ణయమైన ఎంత స్వల్పమైన వివరాలు కూడా సర్వజ్ఞమూర్తియైన శ్రీస్వామివారికి తెలియును, అనే విషయమై పెనవర్తి గ్రామము, మోపూరు దశయ్యగారి చెల్లెలు వనమ్మ ఇలా చెపుతుంది:

ఒకరోజు అందరూ వినేటట్లు శ్రీస్వామివారు దశయ్యతో 'అయ్యా వనమ్మ వేరేబోతుంది. అప్పుడు అన్నీ మనమియ్యాలయ్యో' అన్నారు. భర్త పోయాక ఆమె తన అన్నగారింట్లో వుంది. ఇక ఆమె వేరే కాపురం పెట్టే ప్రసక్తేలేదు. శ్రీస్వామివారు అలా ఎందుకన్నారో ఎవరికీ అర్థం కాలేదు.

వారం రోజుల తర్వాత దశయ్యకు, వనమ్మకు మనస్పర్థలు వచ్చి వనమ్మ అలిగి వాళ్ళ ఇంట్లోనే వేరే వంట చేసుకొని తింటుంది. పదార్థాలన్నీ దశయ్యగారివే. నాలుగవ రోజు దశయ్య కుమారుడు, వనమ్మ అలా వేరే వంట చేసుకు తింటే తాను అన్నమే ముట్టనని, 'మా నాయన మాటలు మరచిపోయి యథాప్రకారం కలిసి వుండాల'ని బ్రతిమలాడడంతో ఆమె

తిరిగి అందరితోటి కలిసి నివసించసాగింది. ఆ తర్వాత ఆమె శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం రాగానే శ్రీస్వామివారు 'వనమ్మ వేరే బోవడ మైపోయిందే.. మర్ల మామూలేనే' అని పక పక నవ్వారు. శ్రీస్వామివారు సర్వజ్ఞులని అందరూ గుర్తించారు.

ఈ లీల ద్వారా శ్రీస్వామివారు మనకు మంచి బోధ చేస్తున్నారు. మన భవిష్యత్తు చాలా సూక్ష్మమైన అంశముల వరకు నిర్ణయించబడి వుంటుందని, ఎప్పుడు ఎవరు ఎవరితో తగాదాపడే విషయం వరకు, ఏ గింజ ఎవరి నోటిలో ఎలా పడాలి అనే విషయం వరకు నిర్ణయించబడి వుంటుందని కబీరు చెప్పిన వాక్యం నిజమని తెలుస్తుంది. కనుక ఆ సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన నిర్ణయాలు శ్రీస్వామివారికి తెలుసు కనుకనే చెప్పగలిగారు. **ఎవరు ఏమి మాట్లాడినా, ఏమి చేసినా పూర్వం నిర్ణయించబడినట్లు మాత్రమే మాట్లాడగలరు, చేయగలరు. అంతకుమించి ఏ మార్పుగా కూడా ప్రవర్తించలేరు. ఒక్క సద్గురు సంకల్పంచే నడిపించబడువారు మాత్రమే గురుని సంకల్పానుసారం నడవగలరు. కనుక ఎవరేమన్నా, ఏమి ఇచ్చినా,** 13 **ఇవ్వకపోయినా దూషించినా, భూషించినా రాగద్వేష రహితులమై ఉదాసీన భావంతో శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు 'నోరు విప్పకుండా వుంటే కర్మఫలితం క్షయించి సంసార చక్రము నుండి విముక్తులమవుతాము. శ్రీస్వామివారి కృపను పూర్ణముగా పొందగలము'. 'ఉదాసీనోగతవ్యథః' అన్నారు గదా!**